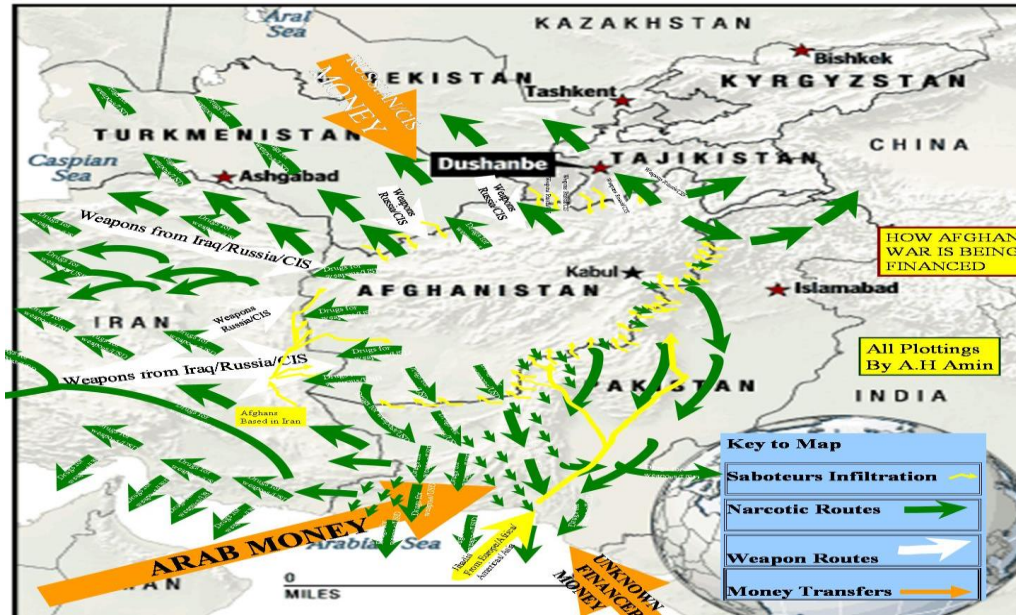

امپراتوری قاچاقچیان در قلمروی افغانستان

(استاد صباح)

دولتمردان آمریکایی پس از حمله نظامی به افغانستان اعلام کردند که یکی از عمده ترین برنامه انان نابودی مزارع خشخاش، جلوگیری از کشت آن و ممانعت از قاچاق مواد مخدر است. حقیقت این است که دولت آمریکا پس از تصرف افغانستان نه تنها هیچ گاقدمی جدی برای جلوگیری از کشت خشخاش و قاچاق مواد مخدر برداشت بلکه در بسیاری از موارد نیز به مافیای مواد مخدر در کشور کمک کرده است. این چند سالی که از حمله آمریکا به افغانستان می گذرد علی رغم ادعاهای آمریکایی ها مبنی بر تلاش برای کاهش کشت خشخاش در کشور و جلوگیری از تولید مواد مخدر، ارقام های موجود از افزایش تولید مواد مخدر در کشور و قاچاق آن به سایر نقاط جهان خبر می دهد.

مخوف تر از سلاح کشتار جمعی، سلاحی در افغانستان تولید انبوه می شود که در پایان قرن بیست درآمد حاصل از آن تا دو صد میلیارد دالر تخمین زده می شد. تریاک و هروئین. بزرگترین دغدغه اردو سازمان اطلاعات پاکستان پذیرش نقش گارد ویژه قاچاق مواد مخدر برای این اردو سازمان اطلاعاتی از سوی امریکا است. تجارت بین المللی مواد مخدر که سود سالانه آن به دهها میلیارد دالر میزند به اندازه تجارت نفت اهمیت پیدا می کند. از این لحاظ کنترل ژئوپولیتیک شبکه های مواد مخدر به همان اندازه کنترل

لوله های نفت و گاز اهمیت استراتژیک دارد. از درون همین تجارت مرگ و رخوت حکومت های مرتجع مذهبی سربرآوردند و جنبش های اسلامی از درآمد حاصل از آن ارتزاق کردند.

بعدا زسال نوزده صدو هفتادنومیلادی بخشی از فعالیت های مخفی سازمان سیا ایجاد يك شبکه بنیادگرای اسلامی بود که به آن نام جهادو جنگ مقدس بر علیه شوروی داده شد. این شبکه از طرف ایالات متحده و عربستان سعودی پشتیبانی می شد. اما بخش اعظم کمک مالی این عملیات از طریق قاچاق مواد مخدر درمثلث طلایی تامین می شد. در سال نوزده صدو هشتادپنج ریگن رییس جمهور وقت آمریکا دستورالعمل امنیت ملی شماره یکصدوشصت شش را امضا کرد. بر اساس این دستورالعمل باید کمک نظامی را به مجاهدین هرچه بیشتر تقویت نمود تا به از همپاشی قوای شوروی و خروج آنان از افغانستان منجر شود. کمک های نظامی به شدت افزایش یافت، به طوریکه در سال نوزده هشتاد هفت سلاح های تحویلی به مجاهدین به شصت و پنج هزارتن رسید.

در طی این مدت سیل متخصصان سیا و پنتاگون به طور پنهانی و بی وقفه راهی ستاد فرماندهی سازمان اطلاعات پاکستان - ای.اس.ای- واقع در شاهراه اصلی روالپندی شد. در همین محل کارشناسان سیا و پنتاگون برای سازمان دادن جنگ شورشیان افغانستان بر علیه قوای شوروی با ماموران اطلاعاتی پاکستان دیدار می کردند. سازمان سیا از طریق سرویس اطلاعاتی پاکستان نقش کلیدی در تربیت نظامی مجاهدین داشت.

مدارسی که توسط بنیادگرایان و هابی و پشتیبانی مالی عربستان تشکیل شده بودند تدریجا تدریس تکنیک های جنگ های چریکی سازمان سیا را در تعالیم خود گنجاندهند. ایالات متحده آمریکا از دیکتاتور پاکستان جنرال ضیاالحق در تاسیس هزاران مدرسه در پاکستان پشتیبانی کرد، مدارسی که از آنان طالبان سر برآوردند. بدینسان سازمان سیا تلاش خود را بر ترویج این اندیشه گذاشته بود که از اسلام يك ایده سیاسی اجتماعی بسازد.

سازمان سیا عملیات براندازی حکومت افغانستان را آغاز کرده بود. اکنون روشن است که هدف واقعی و اشنگتن راه اندازی جنگی داخلی در افغانستان بود، جنگی که بیش از سی سال میشود که ادامه دارد. برژینسکی مشاور امنیت ملی دولت کارتر در يك مصاحبه مطبوعاتی در نوزده نود هشت میلادی حمایت از مجاهدین توسط سازمان سیا را به این شکل تایید کرد. برژینسکی: بر اساس اطلاعات رسمی، سازمان سیا کمک به مجاهدین را از سال نوزده هشتاد یعنی بعد از حمله نظامی شوروی به افغانستان در بیست چهار دسامبر نوزده هفتاد نو آغاز کرد.

اما حقیقت امر تاکنون مخفی نگه داشته شده است. متأسفانه این اهداف تاکنون در کشور مادامه داشته و دستهای درزرع، تولید و قاچاق مواد مخدر سهیم اند. میزان کشت و تولید مواد مخدر در افغانستان پس از لشکرکشی نیروهای آمریکایی نسبت به پیش از آن، ده برابر افزایش یافته است. این امر به خوبی بیانگر اهداف سیاسی و استعماری کشورهای غربی به ویژه آمریکا در زمینه توسعه مواد مخدر و گسترش اعتیاد در منطقه است. افزایش تولید و کشت مواد مخدر در افغانستان و گسترش قاچاق این مواد در سطح کشورهای منطقه، اقدامی سیاسی در جهت تحقق اهداف استعماری است. برخی کشورهای غربی، با گسترش پدیده شوم اعتیاد و گمراه کردن فکر و اندیشه جوانان و ایجاد بی انگیزگی در فرد، در پی تحقق اهداف و سیاست های تهاجم فرهنگی خود در منطقه هستند. وی اظهار داشت: یکی از موضوعات مهم در امر مقابله با مواد مخدر و پدیده اعتیاد، بحث مصرف و میزان تقاضاست به شکلی که کنترل تقاضا نقش موثری در مقابله با معضل اعتیاد و کاهش چشمگیر هزینه های جاری در مسیر مبارزه با مواد مخدر و پیشگیری از اعتیاد دارد. بر همین اساس موضوع کنترل و کاهش تقاضا باید به عنوان یک برنامه محوری در دستور کار دولت باشد.

دست اندرکاران مواد مخدر به گروه های قدرتمند مافیایی تبدیل شده اند. این گروه ها ثروت های هنگفت را به دست آورده و تعداد زیاد افراد مسلح را استخدام کرده و اسلحه بی شمار را خریداری کرده اند و مهمتر این که این گروه ها اکنون در حکومت ها نیز رخنه کرده اند. اینان در ویلاهای خود نشسته، هیچ کاروبار رسمی ندارند، ولی میلیون ها دلار در حسابات آنها سرازیر می شود. یکی از عوامل اصلی و نخستین عامل در وجود مزرعه ی تریاک و گسترش این مزرعه در افغانستان مافیای تجارت و قاچاق مواد مخدر است. این مافیا از سه بخش داخلی، منطقوی و بین المللی تشکیل میشود. هیچگاه نه در گذشته و نه امروز، دهقانان و زارعین کوکنار در افغانستان به وجود آورنده ی مافیای تجارت و قاچاق مواد مخدر نبودند و در آینده هم نخواهند بود. این قاچاقچیان و تاجران قدرتمند مواد مخدر چه در داخل و چه در خارج افغانستان هستند که کشت و زرع تریاک را در افغانستان به وجود آورده اند و عامل گسترش و زرع تریاک میشوند.

آیا تریاک و مواد مخدر را دهقانان و زارعین تریاک از افغانستان به بیرون کشور می برند؟ آیا از هر ده گرام هیروئینی که در کوچه ها و جاده های لندن در دست نوجوانان انگلیسی قرار دارد با مرکب و قاطر توسط دهقانان هلمندی، ننگر هاری، قندهاری، و بدخشانی انتقال داده شده است؟ مسلماً که پاسخ منفی است. اگر مافیای قدرتمند تجارت و قاچاق داخلی مواد مخدر در افغانستان تریاک و هیروئین را تا آنسوی مرزها می برند، مافیای قدرتمند تر از آنها آنرا تا کوچه ها و پس کوچه های لندن می رسانند. از این روبرو این شرمساری را نباید رئیس جمهور کشور مادر برابر خارجی ها به تنهایی بکشد.

بلکه قسمت اعظم آن بار را بدوش خارجیها بگذارد.

تقسیم بار از این زاویه نیز قابل توجیه و منطقی است که اگر در جامعه که فقیر، عقب مانده، جنگ زده، ویران و دارای پایین ترین سطح سواد و تعلیم و تربیه است کشت تریاک و تجارت تریاک و مواد مخدر مایه ی شرمساری و خجالت باشد، در جوامع مدرن، پیشرفته، مرفه، دارای فرهنگ و مدنیت عالی غربی و در لندن مرکز ترقی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی و اقتصادی جهان قاچاق و اعتیاد مواد مخدر بیشتر مایه ی خجالت و شرمساری است.

از این ها که بگذریم پرسش این جا است که چرا با قاچاقچیان و تاجران مواد مخدر به عنوان یک عامل اصلی زرع و تولید تریاک با شدت و قاطعیت بیشتر از مبارزه علیه زارعین تریاک و مزرعه ی تریاک برخورد نمی شود؟ چرا به همان پیمانۀ ای که تصویر تخریب مزرعه ی تریاک توسط پولیس و نیروهای امنیتی افغانستان در پرده های تلویزیون به نمایش گذاشته میشود از دستگیری و محاکمه ی تاجران و قاچاقبران مواد مخدر در تلویزیونها تصویری به چشم نمی خورد؟ .

با وجود تلاش های زیاد دولت و جامعه جهانی برای منصرف کردن دهقانان از کشت کوکنار، سروی ملل متحد در افغانستان در سال ۱۳۹۲ بار دیگر ثابت ساخت که کشت کوکنار همچنان به گونه نگران کننده در حال رشد و افزایش می باشد. سروی اداره مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد با همکاری وزارت مبارزه با مواد مخدر در سال ۱۳۹۲ نشان میدهد که در ۲۰۹ هزار هکتار زمین در کشور کوکنار کشت شده است.

جنگ و آشنگتن در افغانستان در سال دوهزار و یک و استقرار حکومت مورد حمایت آمریکا تولید تریاک را به شدت افزایش داد و شبکه قاچاق مواد مخدر را بازسازی نمود. با حمایت دولت کشت خشخاش به طور قابل ملاحظه ای افزایش پیدا کرد. بازارهای تریاک به سرعت احیا شدند و از فردای یازدهم سپتامبر قیمت تریاک در افغانستان سه برابر شد. در آغاز سال دوهزار و دومیلادی بهای هر کیلو تریاک به دالر ده برابر بهای سال دوهزار بود. بر اساس ارزیابی صندوق توسعه ملل متحد- آنکتاد- تولید تریاک در سال دوهزار و دو نسبت به تولید آن در سال دوهزار یک حدود ششصد هفتاد پنج درصد افزایش رانشان می دهد. کشت کوکنار و تولید مواد مخدر به صورت سرسام آور در حال افزایش است و افغانستان هنوز هم از جمله بزرگترین تولید کنندگان مواد مخدر در جهان محسوب می شود. هر سال گراف کشت کوکنار در افغانستان در حال افزایش قرار دارد. پرسشی که در ذهن مردم ما خطور میکند این است که کی ها از کشت مواد مخدر نفع می برند و چرا در بیش از یک دهه گذشته حکومت و همکاران بین المللی نتوانسته اند این پدیده را مهار کنند؟ مفاد اقتصادی غیرقانونی که از مواد مخدر بدست میاید بعد از خروج نیروهای خارجی، چه نقشی را بازی

خواهد کرد.

قسمیکه مشاهده می شود وضعیت امنیتی در افغانستان خوب نیست و این خبر خوشی را برای حمایت کنندگان کوکنار میدهد و آنان می توانند از وضعیت موجود بیشتر برای کشت کوکنار استفاده نمایند. کشت کوکنار و انواع مواد مخدر منبع خوب عایداتی برای قاچاقبران بین المللی و دهاقین فقیر افغانستان به شمار می رود. در سال ۲۰۱۳ میلادی ۵۵۰۰ تن مواد مخدر تولید شده است که در مقایسه با سال ۲۰۱۲ میلادی ۴۹٪ افزایش را نشان میدهد و ولایت های بلخ و فاریاب از جمله ولایت های عاری از کشت کوکنار اعلام شده بودند اما دوباره به حالت اول برگشته اند. در سال ۲۰۱۳ میلادی ۵۵۰۰ تن مواد مخدر تولید شده است که در مقایسه با سال ۲۰۱۲ میلادی ۴۹٪ افزایش را نشان میدهد و ولایت های بلخ و فاریاب از جمله ولایت های عاری از کشت کوکنار اعلام شده بودند اما دوباره به حالت اول برگشته اند.

نا امنی و فقر باعث افزایش مواد مخدر در کشور شده است. در افغانستان مخالفین مسلح دولت و مافیای جهانی مواد مخدر مردم را به شت کوکنار تشویق می کند. در عین حال قیمت بلند مواد مخدر دلیلی دیگری است، که دهاقین را به کشت کوکنار و امیدارد. آگاهان به این باور اند که افزایش کشت کوکنار در سال ۲۰۱۳ مرتبط است به تلاش های بی باکانه بی دهقانان برای کشت کوکنار در سال ۲۰۱۲ که بعد از آن به گونه سرسام آور افزایش کلی را بوجود آورده و بیشتر این مواد در مناطق جنوب و غرب افغانستان زرع میشود. بنابر بلند رفتن قیمت مواد مخدر در سال ۲۰۱۲، دهاقین بیشتر تشویق شدند تا به کشت کوکنار روی آورند. بر اساس معلومات وزارت مبارزه علیه مواد مخدر، ۸۹٪ مواد مخدر تولید شده در سال ۲۰۱۳ تنها در ۹ ولایت های جنوب و غرب افغانستان کشت شده است.

ولایت جنوبی هلمند با تولید ۳۴٪ مواد مخدر یکی از بزرگترین ترین ولایت ها در سطح کشور به شمار می رود و بعد از آن قندهار با تولید ۱۶٪ در مقام دوم قرار گرفته است. ولایت های شرقی، در مجموع ۹٪ مواد مخدر را در سطح کشور تولید مینمایند، در سال ۲۰۱۳ در ولایت ننگرهار کشت تریاک پنج برابر نسبت به سال گذشته افزایش یافته است و در لغمان ۴۱٪ درصد نسبت به سال پیش از آن افزایش را نشان میدهد و در عین حال در ولایت بدخشان ۲۳٪ افزایش یافته است.

ولایت های شرقی، در مجموع ۹٪ مواد مخدر را در سطح کشور تولید مینمایند، در سال ۲۰۱۳ در ولایت ننگرهار کشت تریاک پنج برابر نسبت به سال گذشته افزایش یافته است.